

Lovas István: Széteshet Nagy-Britannia és Spanyolország

2014 szeptember 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

„A skót függetlenség megszavazása földrengést jelentene Nagy-Britanniának.” (Denis MacShane, az Egyesült Királyság volt Európa-ügyi minisztere szeptember 8-án)

Amerika szegényedése is jelzi, hogy megsz?n?ben a nyugati világ egyeduralma.

„Marine Le Pen elnöksége borzalmas, talán végzetes csapást jelente Európának.”

„A terrorizmus évtizedek óta a legnagyobb veszély… E terroristák, barbárok a civilizáció alapját támadják…”
(Manuel Valls francia elnök figyelmeztetése szeptember 7-én Bolognában arról, hogy a Nemzeti Front elnöke lett a legnépszer?bb politikus az országban, majd másnap ugyan? Tuniszban a közel-keleti terroristákról.)

„Putyin az új Napóleon, az ukrán válság pedig az ? diplomáciai Austerlitze…” (Forbes, szeptember 4.)

Ma, Katalónia nemzeti ünnepén a várakozások szerint félmillió ember árasztja el Barcelona két legszélesebb és leghosszabb, „V” alakban összefutó sugárútját, a Diagonált és a Gran Viát, hogy a katalán „voluntat” (gy?zelem) szó kezd?bet?jének él? megalkotásával kiáltsák oda Madridnak és a világnak: a tartomány a spanyol f?város

minden ellenkezése ellenére novemberben megtartja a népszavazást a függetlenségr?l.

Egy hét múlva, szeptember 18-án Skóciában tartanak népszavazást, amelyen e kérdésre kell választ adnia a kis, büszke ország 4,2 millió szavazókorú lakosságának: „Legyen Skócia független?” Ha a többség igennel szavaz, a skót kormány szerint Skócia 2016. március 24-én már megünnepelheti függetlenségét, 300 évvel azután, hogy unióra lépett Angliával.

Az elszakadás következményeit valóban csak a közhelyszámba men? „beláthatatlan” szóval lehet jellemezni, ami az egykori globális brit birodalom sorsára vonatkozik, beleértve a transzatlanti, az uniós és a NATO-val való kapcsolatait. Londonon kívül reszket Washington és Brüsszel is, hogy csak a nyugati hatalom két bástyáját említsük. A függetlenedés (amely a múlt vasárnap ismertetett felmérési eredmények szerint többséget kaphat) hatására széteshet a brit monarchia.

Észak-Írországot Skóciától egy helyen csupán néhány mérföldnyi tenger választja el. Ráadásul a két népet a kelta gyökerek révén a közös kultúra és múlt legalább annyira összeköti, mint Magyarországot és Csángóföldet. Mind nagyobb a függetlenségi mozgolódás Észak-Írországban is, és nemcsak a „nacionalista” Nyugat-Belfast Falls Roadján lév? kedélyes kávéházak asztalai mellett. Cardiffban, Wales f?városának kocsmáiban is mind több saját döntési jogkört akarnak maguknak a helyiek.

A skót függetlenségre készül?dés a brit monarchia legnyugatibb csücskében lév?, ugyancsak kelta cornwalliakat sem hagyja tétlenül: „nacionalista” pártjuk, a Mebyon Kernow már meghirdette, hogy a skót parlamenthez hasonló törvényhozást akar. A nemzeti öntudat ott is virágzik. Annak ellenére, hogy a félmilliós tartományban a walesivel és bretonnal közeli rokonságban lév? cornwalli nyelvet (cornish) csak mintegy háromszázan beszélik, az utcanevekt?l a pékségekig mindenütt kétnyelv? felirat található, miközben a kormány támogatja a nemzeti nyelv oktatását.

Ha Skócia függetlenné válik, ki kell lépnie az EU-ból. Ezt José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke egyfajta fenyegetésként is egyértelm?vé tette. Skócia kiválásával/kilökésével az EU történetében el?ször fordulna el?, hogy a szervezet tagországot veszít. És mi lesz, ha nemsokára – akár a függetlenségre, akár az együtt maradásra szavazó – Nagy-Britannia népe dönt népszavazáson a kilépés mellett, miközben a függetlenségére szavazó Katalónia szintén automatikusan elveszítheti uniós tagságát? Netán uniós „sz?kítési” biztost kell kinevezni?

Az önálló országként létrejöv? Skócia nagyon gazdag ország lesz. Az Északi-tengerben lév? gigantikus olajtartalékait 600 milliárd dollárra becsülik. Amit megtartanak maguknak. A függetlenség mellett kampányolók szerint Skócia egyfajta olajban úszó Norvégia-szer? utópia lesz – ahol viszont finom a saját whiskey.

A kiválással Nagy-Britannia és az egész, már Skócia nélküli NATO búcsút mondhat a nyugat-skóciai Clyde-nál lév? termonukleáris haditengerészeti támaszpontnak, ami védelmileg megrengeti az egész észak-atlanti szervezetet. A támaszpont áttelepítését a Wall Street Journal szeptember 8-i száma „a csillagászati költségek miatt szinte lehetetlennek” ítéli. A skót újracsatlakozás mindkét brüsszeli szervezethez, azaz a NATO-hoz és az EU-hoz, évekig tarthat. Ráadásul a skótok – a svéd modellre hivatkozva – aligha lennének hajlandóak elfogadni azt az uniós követelményt, hogy bármikor is bevezessék az eurót.

Az új skót állam berendezkedése lényegesen demokratikusabb lenne a mostani, westminsteri mintánál, ahol például a Lordok Házában 26 helyet tartanak fenn anglikán püspököknek csak azért, mert ?k az államvallást képviselik (klubrádiós véleményformálók, figyelem!). De a skót parlament, a Holyrood ennél már most is demokratikusabb: ott arányos a képviseleti rendszer, ami persze érintetlen maradna. A skót függetlenedéssel szétesésnek induló Egyesült Királyság elveszítheti helyét az ENSZ Biztonsági Tanácsában, de hogy a G8-akban meglév? tagságának búcsút mondhatna, az biztos.

A skót népszavazás sikere hatalmas lökést adna a hasonló katalán mozgalomnak. A felmérések szerint ott jelenleg a nép fele kíván önállóságot. Madrid viszont err?l hallani sem akar, és az alkotmányra hivatkozik, amely tiltja a kiválást. A katalánok ennek ellenére választani és szavazni fognak, függetlenül attól, hogy azt minek nevezik majd. Például „a nyilvánosság megkérdezésének”, mint tervezik. A spanyol kormány éppúgy retteg Katalónia függetlenedését?l, mint London Skócia elszakadásától. Olyannyira, hogy antidemokratikus eszközökt?l sem riad vissza. A napokban a hágai spanyol nagykövetség megtiltotta, hogy az ottani Cervantes Intézetben a híres szerz?, Albert Sánchez Pinol bemutassa holland közönségének a Spanyolországban pillanatok alatt bestsellerré vált katalán témájú történelmi regényét, a Victust.

Ennyi kihívást a legjobb formában lév? intézmények is nehezen viselnének el. Csakhogy ennek éppen az ellenkez?jér?l van szó. Hogy miként látja például a globális brit hetilap, az Economist a mai EU-t, arra a legjobb példa augusztus 30-i számának szenzációs borítója. Egy apró süllyed? uniós papírhajó elején áll a riasztóan népszer?tlen Hollande francia elnök, mellette a növekedésében megrekedt Németország kancellárja, Angela Merkel. A papírcsónak harmadik figurája az Európai Központi Bank elnöke, Mario Draghi a kezében fagylaltot tartó, mereven álló Renzi olasz miniszterelnök mögött ül, és egykedv?en meri ki a vizet a tenger szintjét?l két milliméterre lév? csónak végéb?l.

„Gyermeküк”, az euróövezet a legújabb adatok szerint reménytelenül beteg, mint maga az unió. Amely épp hétf?n riadt vissza nemcsak az Oroszország ellen bevezetett szankciók kiszélesítését?l, de maguktól a szankcióktól is, rádöbbenve azok bumeránghatására. Bár a Brüsszelben hétf?n összeült nagykövetek megegyeztek az új

szankciókban, de Herman Van Rompuy, az Európai Tanács távozó elnöke már azt mondta: „A helyzet függvényében az EU készen áll revideálni a szankciókat teljes egészében, vagy részben.” Farkasszemet néztek, de nem Moszkva pislantott el?ször, hanem Brüsszel. Hiszen az USA nyomására az egész egész ukrán válság kirobbanásában aktív szerepet vállalt a demokratikusan megválasztott ukrán elnök és kormánya megdöntésében. Most már Oroszország is készen áll ellenszankciókra. Például azzal, hogy lezárja légterét az uniós légitársaságok gépei el?tt, cs?dközeli helyzetet teremtve ezzel néhányuknak. Közben Belgiumban a lapok napok óta cikkeznek arról, hogy a királyság mely területén milyen arányban csökkenne az áramszolgáltatás, ha hiány lépne fel. Ilyen gondok a II. világháború óta nem voltak.

A NATO pedig újabb ön- és közveszélyes katonai kalandokon töri a fejét. Craig Murray, volt üzbegisztáni brit nagykövet, aki posztjáról London külügyi politikája miatt morális meggondolások miatt évekkel ezel?tt távozott, szeptember 8-án így írt blogjában: „A NATO messze a legnagyobb veszélyt jelenti a világbékére. Azonnal fel kellene oszlatni”.

A Csendes-óceán túloldalán hasonlóan riasztó a helyzet. A háborúkhoz szükséges pénz terén is.

Az amerikai szövetségi banknak a háztartások anyagi helyzetét felmér? legutóbbi jelentésének harmadik oldalán az olvasható, hogy a megkérdezettek 40 százalékánál is kevesebben mondták, hogy szükséghelyzet esetén vagyontárgyaik eladása nélkül el? tudnának teremteni 400 (!) dollár készpénzt.

És akinek ez sem elég, vessen egy pillantást Amerika vezet? folyóirata, a Foreign Affairs szeptember-októberi számának drámai címlapjára. Ott a lassan összeomló Capitolium épülete látható, alatta pedig ez a mondat: „Látogassa meg Amerikát, az összeomlás és a m?ködésképtelenség országát!”. Ezzel a címmel írt cikket Francis Fukuyama a folyóiratban. Egy másik írás címe: „Hogyan provokálta a Nyugat Putyint?”

Mély egyetértésünk a diagnózis láttán.

Sosem volt ilyen közel az általunk megismert Nyugat végórája.

Lovas István - (Magyar Nemzet, 2014-09-11)

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló